

EFFECT OF INTERACTIVE SUPPLEMENTARY LEARNING MEDIA PACKAGE FOR ENHANCING READING COMPREHENSION SKILL OF GRADE 6 STUDENTS

Prangchit TONGSOOK¹

1 Faculty of Learning Sciences and Education, Thammasat University, Thailand;
psensuk.ps@gmail.com (Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 7 April 2025

Revised: 21 April 2025

Published: 6 May 2025

ABSTRACT

The objectives of this research study were to 1) design and develop the interactive supplementary learning media package for enhancing reading comprehension skill of grade 6 students, 2) compare reading comprehension skill before and after using the interactive supplementary learning media package, and 3) study students' satisfaction towards the interactive supplementary learning media package. The sample was twenty-five grade 6 students who studied at Wattapotharam School, Chonburi. The result revealed as follows: 1) the quality assessment result by the content and media experts was effective which was at the highest level, 2) students' reading comprehension skill after using the interactive supplementary learning media package for enhancing reading comprehension skill of grade 6 students was significantly higher than before at .05 level, and 3) students' satisfaction towards the interactive supplementary learning media package was at the highest level.

Keywords: Interactive Supplementary Learning Media Package, Reading Comprehension Skill, English for Primary Students

CITATION INFORMATION: Tongsook, P. (2025). Effect of Interactive Supplementary Learning Media Package for Enhancing Reading Comprehension Skill of Grade 6 Students. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(5), 27

ผลการใช้ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปรางชิด ทองสุก

1 คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; psensuk.ps@gmail.com (ผู้ประพันธ์
บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ออกแบบและพัฒนาชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการใช้ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ 3) ศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน โรงเรียนวัดตโปทาราม จังหวัดชลบุรี ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อและเนื้อหา คือ มีประสิทธิภาพ โดยมีผลการ ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด 2) หลังจากเรียนด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ในภาพรวมในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์, การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, ภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา

ข้อมูลการอ้างอิง: ปรางชิด ทองสุก. (2568). ผลการใช้ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(5), 27

บทนำ

ภาษาอังกฤษ นับว่ามีความสำคัญที่มีบทบาทเป็นภาษาสากล (English as a global language) เนื่องจากภาษาอังกฤษถูกใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่างหลากหลาย ทั้งด้านธุรกิจ วิทยาศาสตร์ การศึกษา และการเมืองและการปกครอง (Crystal, 2003) การใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as Foreign language: EFL) เป็นการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศที่ภาษาแม่ของประชาชนส่วนใหญ่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การใช้เทคโนโลยีและการดำเนินการทางธุรกิจซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ (เอเชน ยามาอิ, 2561) การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงจัดอยู่ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 และถูกบรรจุเป็นรายวิชาพื้นฐานในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ในปี พ.ศ.2559-2563 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ พบว่า มาตรฐาน ต 1.1 ว่าด้วยความเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คิดเป็นร้อยละ 38.41 31.68 และ 37.27 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564) สะท้อนให้เห็นว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งประเทศอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และเป็นทักษะการเรียนรู้ที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน

การอ่านถูกจัดอยู่ในทักษะประเภทที่เป็นความรู้และทักษะที่องค์กรต้องการในการทำงาน (Hard Skill) (ธิตี วีระเกียรติ, 2563) ซึ่งการอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจึงจะเกิดเป็นทักษะและด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรมและสถานการณ์ที่หลากหลายจะส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และเกิดประสบการณ์การใช้ภาษา ตลอดจนสามารถนำทักษะไปปรับประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม (Anderson, 1985; สุมิตรา อังควันกุล, 2540) จึงเป็นความท้าทายสำหรับครูผู้สอน ในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในบริบทภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทั่วโลกและเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง

จากการสรุปผลการวิเคราะห์การทำแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดโปทาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า มาตรฐานที่ 1.1 เป็นมาตรฐานที่ควรเร่งพัฒนาในทุกปีการศึกษา โดยผู้วิจัยพบปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ผู้เรียนส่วนใหญ่อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่จำเป็นในการเข้าใจเนื้อเรื่องยังไม่เพียงพอในการทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การส่งเสริมการฝึกฝนตามกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจค่อนข้างน้อย ทำให้โอกาสในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านน้อยและไม่ประสบความสำเร็จ อีกทั้ง ผู้เรียนในชั้นเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันและครูผู้สอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นไปได้ช้าและยังไม่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงสนใจและศึกษาแนวทางการผลิตสื่อที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยจะเป็นสื่อที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม และเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน จากการศึกษา ค้นคว้าสื่อรูปแบบต่าง ๆ พบว่า คุณสมบัติของบทเรียนสำเร็จรูป ที่มีการแบ่งเนื้อหาเป็นขั้นตอนย่อย ๆ มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก มีการถาม-ตอบและทราบผลทันทีระหว่างการเรียนรู้ซึ่งเป็นลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและสื่อ ผู้เรียนมีการปฏิบัติกิจกรรมและการเสริมแรงด้วยการให้ข้อมูลตอบกลับทันทีเป็นระยะ ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ (กิดานันท์ มลิทอง, 2540; วีระชัย ปุณณโชติ, 2539; สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2547) ผสมกับการกระตุ้นการเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจในการการเรียนรู้ ด้วยการจัดเป็นชุดสื่อหลากหลายประเภท จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจจะพัฒนาชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตโปทาราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและพัฒนาชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการใช้ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนเอกสาร งานวิจัย และวรรณกรรมต่างๆ โดยนำเสนอเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้ 3) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ ดังนี้

1) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การอ่าน หมายถึง กระบวนการสร้างความหมายจากภาษาเขียนที่ต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านที่สอดคล้องกันในกระบวนการอ่าน (reading process) ได้แก่ ความรู้สึกและการรับรู้ ความต่อเนื่อง ประสบการณ์ ความคิด การเรียนรู้ ความสัมพันธ์ อารมณ์ และการตีความ ปัจจัยเหล่านี้เมื่อรวมกันแล้ว จะเกิดผลผลิตของการอ่าน (reading product) คือ การเข้าใจบทอ่าน (Anderson, 1985; Roe, Smith & Kolodziej, 2018) โดยในกระบวนการจัดการเรียนการสอน Brown (2000) แบ่งขั้นตอนการสอนอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) เป็นขั้นแนะนำหัวเรื่องและการกระตุ้นผู้เรียน และการเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้แก่ผู้เรียน 2) ขั้นระหว่างอ่าน (during-reading) เป็นขั้นตอนการเกิดกระบวนการความเข้าใจใจความสำคัญและจุดประสงค์ของเนื้อเรื่อง (Shih, 1992) และ 3) ขั้นหลังอ่าน (post-reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจ สรุปสาระสำคัญของความสำคัญของการอ่านผ่านกิจกรรม (Shih, 1992) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2551) มุ่งหวังให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านเป็นมาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐานที่ 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน ซึ่งสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่าน ตลอดจนสามารถใช้ทักษะการอ่านนี้ให้เกิดประโยชน์อย่างสร้างสรรค์

2) ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้ นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ว่า “สื่อการเรียนรู้” (Learning Media) มีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนและการสอนโดยตรง เป็นเครื่องมือช่วยถ่ายทอดความรู้จากบทเรียนไปสู่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (McGrath, 2016; สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์, 2550; วรวิทย์ นิเทศศิลป์, 2551) เมื่อนำสื่อการเรียนรู้ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปมารวมกันเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จะเรียกว่า ชุดสื่อประสม (multi-media) ซึ่งนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญ จึงเรียกว่า ชุดการเรียนรู้ ซึ่งจัดทำขึ้นตามหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในชุดการเรียนรู้ ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล โดยผู้เรียนจะใช้เวลาในแต่ละระดับเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล (บุญเกื้อ คอรวาเวช, 2542; วิชัย วงษ์ใหญ่, 2521; สุนันท์ สังข์อ่อง, 2526) ซึ่งมีองค์ประกอบในแต่ละชุด ได้แก่ คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้ บัตรคำสั่งหรือบัตรงาน เนื้อหาสาระและสื่อ และแบบประเมินผลหรือแบบทดสอบวัดผลความก้าวหน้าของผู้เรียน (บุญเกื้อ คอรวาเวช, 2542)

3) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ นักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ว่า ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) เป็นกระบวนการโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร หากเป็นการปฏิสัมพันธ์ในสื่อ จะหมายถึงการโต้ตอบกันระหว่างบทสื่อและผู้เรียน ซึ่งเป็นการเรียนการสอนในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนหรือผู้ส่งสารผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ (Activity) หรืองาน (task) ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (ถนอมพร (ตันพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง, 2541; สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2560; ธีระชัย ปุณณโชติ 2539; Moore, 1989) โดยการออกแบบสื่อปฏิสัมพันธ์นั้นอยู่บนพื้นฐานจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาการเรียนรู้ ธีระชัย ปุณณโชติ (2539) และสุนันทา สุนทร

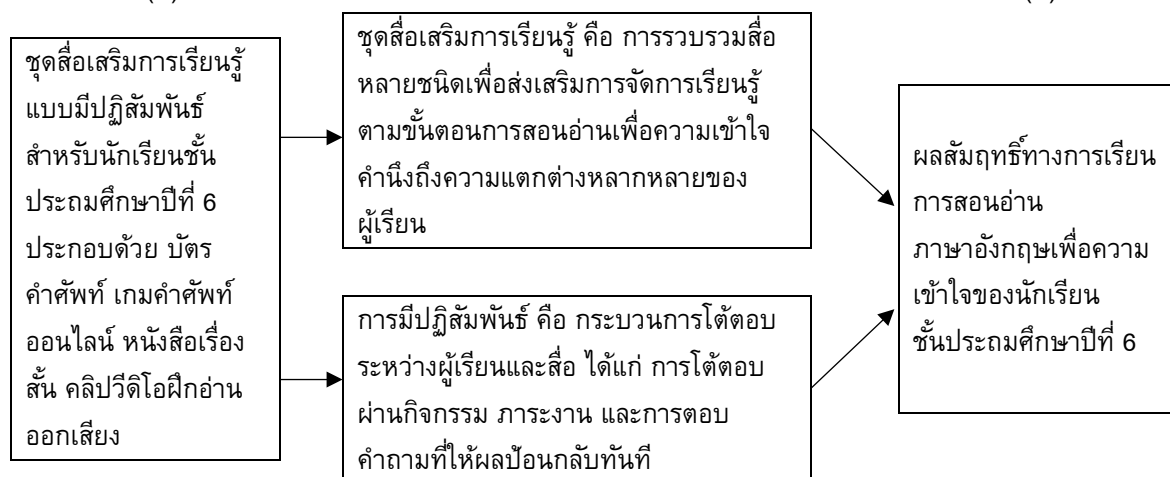
ประเสริฐ (2553) กล่าวถึงทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคด์ (S-R Bond Theory) ว่า เมื่อเกิดสถานการณ์ที่เป็นปัญหา (สิ่งเร้า) ผู้เรียนจะลงมือใช้วิธีตอบสนองสิ่งเร้าหลายๆ วิธีเพื่อการแก้ปัญหา จนพบกับวิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง เมื่อได้รับการตอบสนองที่ถูกต้องก็จะนำวิธีการหรือพฤติกรรมนั้นๆ ไปเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าดังกล่าว มีผลให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น อย่างไรก็ตาม การแสดงออกของพฤติกรรมสามารถเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและคงทนนั้น ต้องอาศัยการเสริมแรง ซึ่ง สกินเนอร์ คิดค้นและนำเสนอทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ไว้ว่า ผู้เรียนจะเกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง มีกำลังใจ และต้องการเรียนต่อไปเมื่อได้รับการเสริมแรงในขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้รู้ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้เรียนสามารถเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ทีละพฤติกรรม ด้วยการจัดให้มีการเสริมแรงทันทีเมื่อมีการตอบสนองของผู้เรียน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไปที่ระดับขั้น (กิดานันท์ มลิทอง, 2540; ธีระชัย ปุณณโชติ, 2539; สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2553) โดยในขั้นตอนการพัฒนาสื่อ จะใช้วิธีการออกแบบระบบการสอน (Instructional Systems Design: ISD) เป็นการจากระบบการสอนอย่างมีระบบ ซึ่งในระบบจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อยๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน นำไปสู่กระบวนการตัดสินใจออกแบบ และทำการทดลองและปรับปรุงแก้ไขจนใช้ได้ผล ซึ่งรูปแบบที่จะมาใช้ในการออกแบบ คือ รูปแบบ ADDIE (ADDIE Model) Kruse and Keil (1999) และ Branch (2009) นำเสนอว่า รูปแบบ ADDIE Model มีลำดับการพัฒนา 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ (Analysis: A) 2) การออกแบบ (Design: D 3) การพัฒนา (Development: D) 4) การนำไปใช้ (Implement: I) และ 5) การประเมินผล (Evaluation: E) เพื่อให้การออกแบบสื่อมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานการวิจัย

- 1) ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ มีองค์ประกอบและกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์หลังเรียน (post-test) มีความแตกต่างจากก่อนเรียน (pre-test)
- 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (X)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง (one-group pretest-posttest design) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตโปทาราม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากจำนวน 37 คน และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากให้ได้จำนวน 25 คน เงื่อนไขในการเลือกแบบเจาะจง คือ เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานการอ่านตามหลักการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (phonics approach) ทั้งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตโปทารามทุกคนได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ แต่การวิเคราะห์การประเมินความสามารถการอ่านใช้คะแนนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น โดยใช้เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย บัตรคำศัพท์ วิธีโอฝึกอ่านออกเสียง และหนังสือเรื่องสั้นแบบมีปฏิสัมพันธ์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard Deviation) นอกจากนี้ยังใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) รายข้อของแบบทดสอบ และทดสอบนัยสำคัญความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบคู่ (Paired Sample t-test) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุมัติการขอการรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ โดยผู้เรียนและผู้ปกครองได้รับเอกสารชี้แจงโครงการวิจัยสำหรับเด็กอายุ 7 ปี แต่ไม่ถึง 13 ปีบริบูรณ์ และทำหนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยของผู้วิจัย เมื่อจบการทดลองโครงการวิจัยแล้ว ผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆ ให้ครบถ้วนตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ ผลการออกแบบและพัฒนาชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ เรียงลำดับเนื้อเรื่องจากง่ายไปยาก จำนวน 7 ชุด ได้แก่ 1) เรื่อง Bedtime! 2) เรื่อง The Monkeys and the Hat Seller 3) เรื่อง Goldilocks and the Three Bears 4) เรื่อง Magic Fish 5) เรื่อง The Hare and the Tortoise: Fire 6) เรื่อง Hans in Luck 7) เรื่อง The Elves and The Shoemaker โดยแต่ละชุดมีองค์ประกอบ ได้แก่ บัตรคำศัพท์ เกมคำศัพท์ออนไลน์ คลิปวิดีโอฝึกอ่าน และหนังสือเรื่องสั้นแบบมีปฏิสัมพันธ์ นอกจากนี้ ยังมีคู่มือครูและคู่มือนักเรียนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้อีกด้วย กำหนดระยะเวลาในการใช้ 21 ชั่วโมง จำนวน 7 สัปดาห์ โดยใช้สื่อเป็นทั้งสื่อหลักในชั้นเรียน และใช้สื่อประเภทคลิปฝึกอ่านออกเสียงและเกมคำศัพท์เป็นสื่อเสริมนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสนในการพัฒนาทักษะการอ่านด้วยตนเองตามศักยภาพ โดยผลการวิเคราะห์ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ มีประสิทธิภาพ ซึ่งภาพรวมมีคุณภาพด้านสื่อและเนื้อหาอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ด้านสื่อประเภทหนังสือเรื่องสั้น ด้านปฏิสัมพันธ์ ด้านกิจกรรมการอ่าน ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านคู่มือครู และด้านคู่มือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.0 รองลงมาคือ ด้านสื่อประเภทวิดีโอฝึกอ่านออกเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 ด้านเนื้อหาของเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ และด้านแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.20/23.00 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นหลังเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.11) โดยนักเรียนให้คะแนนระดับมากที่สุดกับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ และให้คะแนนระดับมากในด้านชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์กับด้านการวัดผลและประเมินผลตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ ผลการศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปและมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1) ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการประเมินคุณภาพด้านสื่อและเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ว่ามีประสิทธิภาพ โดยมีผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ มีองค์ประกอบและกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาสื่อด้วยรูปแบบ ADDIE Model ตรวจสอบคุณภาพด้านสื่อและเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ มีการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากการทดลองใช้ชุดสื่อในชั้นเรียนพบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ตามศักยภาพของตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและสื่อผ่านการตอบคำถามและการทราบผลในทันทีนั้น มีผลทำให้การแข่งขันและการช่วยเหลือกัน ดังที่ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์ (S-R Theory) ที่ว่า เมื่อเกิดปัญหา (สิ่งเร้า) ผู้เรียนจะลองใช้วิธีตอบสนองสิ่งเร้าหลาย ๆ วิธีเพื่อแก้ปัญหาจนพบกับวิธีที่เหมาะสมและถูกต้อง เมื่อได้รับการตอบสนองที่ถูกต้องก็จะนำวิธีการหรือพฤติกรรมนั้นๆ ไปเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าดังกล่าว มีผลให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น และเมื่อรู้ว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นแล้ว การตอบสนองพฤติกรรมดังกล่าวแบบทันที จะเป็นกระตุ้นความอยากในการเรียนรู้ครั้งต่อไป ตามทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (กิดานันท์ มลิทอง, 2540; ธีระชัย ปุณณโชติ, 2539; สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2553) ซึ่งผลการใช้สื่อสอดคล้องกับการศึกษาของ สุดาพร พงษ์พิชญ์, สพลณภัทร์ ศรีแสงรงค์, สุนทร บำเรอราช และ วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2558) เรื่อง การสร้างชุดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการอ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ชุดการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.43/87.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งเป้าหมายไว้ มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้ อีกทั้ง การศึกษาของ สุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม และ กันต์ฤทัย คลังพหล (2565) เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้เสริมทักษะการเขียนสะกดคำด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.80/87.33 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 เนื่องจากการใช้สื่อผสมผสานที่หลากหลายเข้าด้วยกันมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อีกทั้งสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสื่อเชิงปฏิสัมพันธ์จะทำให้ผู้เรียนมีการตอบโต้ทำให้เกิดการเสริมแรง และเกิดความสุขสนุกสนาน ตื่นเต้น กับการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีใหม่ๆ (สุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม และ กันต์ฤทัย คลังพหล, 2565)

2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์หลังเรียน (post-test) มีความแตกต่างจากก่อน

เรียน (pre-test) เนื่องจาก ชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นนั้น ประกอบด้วยสื่อที่หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ 1) บัตรคำศัพท์ ใช้เพื่อเตรียมความพร้อมด้านความคำศัพท์ก่อนการอ่านและเป็นช่วยในการแปลความหมายของ ประโยคขณะอ่าน เกมคำศัพท์ออนไลน์ โดยผู้วิจัยเลือกใช้เกม Kahoot ซึ่งเป็นเกมที่มีรูปแบบปฏิสัมพันธ์ คือ สามารถ ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบเวลาจริง (Real Time) และผู้เรียนได้รับผลสะท้อน (Feedback) ว่าตอบถูกหรือผิด ในแต่ละข้อได้ทันที สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฉลิมพร ปัญญาสุธารส (2566) เรื่อง ผลของการใช้เกมดิจิทัลเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้เกมดิจิทัลสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เกมดิจิทัลเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด 3) วิดีโอฝึกอ่านออกเสียง การอ่านคล่องเป็นบันไดขั้นต้นที่ นำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งวิธีการอ่านตามซ้ำๆ (Echo reaging) และการอ่านเองซ้ำๆ (Repeated reading) เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการอ่านคล่อง (National Reading Panel, 2000) ผู้วิจัยจึงใช้วิดีโอฝึกอ่านออกเสียงเป็นสื่อ เสริมให้แก่เด็กที่ยังอ่านไม่คล่องให้สามารถอ่านได้คล่องแคล่ว และ 4) หนังสือเรื่องสั้นแบบมีปฏิสัมพันธ์ มีคำถาม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยออกแบบให้มีผลตอบกลับทันที เป็นคุณสมบัติของบทเรียนสำเร็จรูปซึ่งเป็นการ เสริมแรง การส่งเสริมการเรียนรู้ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม หรือทบทวนด้วยตนเองเป็นระยะๆ และกระตุ้นผู้เรียนให้เกิด วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มยุรี นระว้าง (2549) เรื่อง การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูปสูงกว่าก่อนใช้บทเรียนเรียนสำเร็จรูป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่รับ .01

3) การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตโปทารามที่มีต่อชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมี ปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.52 เนื่องจากชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์มีองค์ประกอบที่หลากหลายที่ส่งเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจมีลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากเหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้ง การตอบคำถามแบบให้ผลตอบ กลับทันทีช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ หิรัญยา พาใจธรรม (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกพร้อมกับ สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจระดับพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) การออกแบบและพัฒนาชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อนำไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดและ เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อครบตามจำนวนนักเรียน และการวัดและประเมินผลในแต่ละชุดการเรียนรู้
- 2) ครูผู้สอนต้องอธิบาย ชี้แจง แนะนำ วิธีการและขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และชี้แจงเกณฑ์การวัด และประเมินผลให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจนเพื่อให้นักเรียนมีเป้าหมายในการเรียนรู้
- 3) การเรียนรู้ด้วยชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ ครูผู้สอนต้องเน้นย้ำเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ เนื่องจากชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์มีการเฉลยกิจกรรมในตัว หากผู้เรียนขาดความ ซื่อสัตย์จะส่งผลให้มีผลการเรียนรู้เชิงพฤติกรรมไม่บรรลุวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) หากผู้เรียนหรือสถานศึกษามีความพร้อมด้านคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือ ควรมีการออกแบบและพัฒนาชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์บนระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มรูปแบบปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลายทำให้เนื้อเรื่องและกิจกรรมการอ่านน่าสนใจ และกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 2) ควรมีการนำชุดสื่อเสริมการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด การฟัง และการเขียน
- 3) ควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนชม.
- เฉลิมพร ปัญญาสุธารส. (2566). *ผลของการใช้เกมดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ค้นคว้าอิสระปริญญาโท. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนิสรา ยอดถื่อน, นิตยา ทองล้อม และ ศุภรดา สุขประเสริฐ. (2562). การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน *มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนวังจันทน์), การประชุมวิชาการระดับชาติคุรุศาสตร์ศึกษาคั้งที่ 2 (Proceedings)* (น.8-17). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม: พิษณุโลก.
- ถนอมพร (ตันพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง. (2541). *คอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธิดิธี เรือเรียม. (2563). *Hard Skills Soft Skills และ 7 เทรนด์การเรียนรู้เพื่อการศึกษาในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก*. สืบค้นจาก <https://www.starfishlabz.com/blog/48-hard-skills-soft-skills-และ-7-เทรนด์การเรียนรู้เพื่อการศึกษาในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก>.
- ธีระชัย ปุรณโชติ. (2539). *การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเส้นทางการสู่อาจารย์ 3*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มยุรี นะราวัณ. (2549). *การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวหมู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้*. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2521). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน: มิตใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2564). *รายงานผล O-NET ด้วยแผนที่ประเทศไทย*. สืบค้นจาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3121>.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2550). *การสอนระดับประถมศึกษา 2 = Teaching in elementary level 2: EE 362*.

- สุดาพร พงษ์พิชญ, สพลภัทร์ ศรีแสนยงค์, สุนทร บำเรอราช และ วิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2558). การสร้างชุดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการอ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 26(2), 10-19.
- สุภัชฌา ศรีเอี่ยม และ กันต์ฤทัย คลังพล. (2565). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เสริมทักษะการเขียนสะกดคำด้วย กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการธรรมศาสตร์*, 22(3), 336-347.
- สุนันท์ สังข์อ่อง. (2526). *สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: O.S. Printing House Co., LTD.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). *แนวทางการผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การผลิตชุดการสอน*. ราชบุรี: ธรรม ราษฎร์การพิมพ์
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มิตรนราการพิมพ์.
- เสาวณีย์ สีขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- เอษณ ยามาลี. (2561). ความท้าทายของการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากล ในบริบทการเรียนการสอน ของไทย. *วารสารราชพฤกษ์*. 16(3), 19-29.
- Anderson, R. C. (1985). *Becoming a nation of readers: The report of the Commission on Reading*. USA: The National Institute of Education, Illinois University.
- Branch, R. (2009). *Instructional design: The ADDIE approach*. New York: Spring.
- Crystal, D. (2003). *English as a Global Language*. (2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- McGrath, I. (2016). *Materials Evaluation and Design for Language Teaching: Edinburgh University Press*.
- Moore, M. (1989). Three Types of Interaction. *American Journal of Distance Education*, 3, 1-7.
- National Reading Panel (2000). *Teaching Children to Read: An Evidence-Based Assessment of the Scientific Research Literature on Reading and Its Implications for Reading Instruction: Reports of the Subgroups*. Bethesda, MD: National Institute of Child Health and Human Development, National Institutes of Health.
- Roe, B., Smith, S. H., & Kolodziej, N. J. (2018). *Teaching reading in today's elementary schools*. USA: Cengage Learning.
- Shih, M. (1992). Beyond Comprehension Exercises in the ESL Academic Reading Class. *TESOL quarterly*, 26(2), 289-318.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any

product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).